

השר לשעבר אשר נאלץ להחליף גלגל והעיתונאי בהווה שלא הצליח להסיר את הסנדל

מהמיגרש) "צבן" העיר אריאל ויינשטיין על איש מפ"ם. הוא ממילא אדום... הדיון הרבנותי הזה הסתיים בהבטחה חגיגית של הילל, שנפעם בכאה ינהג במישרה מתינות כלפי גולד-שטיין.

■ כל אחד מייטיב להבין כשנמחישים לו מתחום מומי חיות. בדיון שהתקיים בחטיבת הליברלים בכנסת, על היחסים המעוררים עם חרות, לא הבין בני שליטא את הילכיה הרוח בקרב חבריו. ניסו להדגים לו באיאלה דוגמות. לא עזר. לב סוף שלף אוריאל לין את ה דוגמה שבפניה לא יכול היה שליטא לעמוד. הסביר לין: "זה כמו החבר שלי. שחברתו מתה מקת ממנו באלף ואחד תירוצים שונים. אם היא לא תיתן אפילו פעם אחת — לא ארע מה הפסדת...".

■ עיתונאים — הוזהרתם! הרנור הגיעו גם לבית-ספר קולוב, שלצידו הרבו עיתור נאים לחנות בשלווה, באין מפריע. לא עוד: העיתונאי אילן שחורני נהג כמו כולם. והחנה את מכוניתו בפתח החניון שם. משם עשה ררכו. שמח וטובילב. להאזין לאופרה. משחור — הצויבו עיניו למראה הסנדל שקורקע את מכוניתו. שחורי המרוע בעט בחווקה במכוניתו ונאלץ להיזקק להסדיהם של הטרמפים. כשהוא בלבוש חגיגי ביותר.

■ כל מי שעבר ליד מצודת-זאב בצהרי היום השישי שעבר,

בוטז אפלבאום ראש לישכתו של ראש-הממשלה, חגג את יום-הולדתו. בשנה שעברה הרימו אותו. לכבוד המאורע החגיגי, המזכיר הצבאי עזריאל נבו ואלוף-מישנה יעקב היכל, השנה הם שהו בחול בתאריך המאוד-מסויים. לכן נאלץ אפלבאום להתנחם בתמונת-המזכרת מהשנה שעברה. משמאל אוכל עוגה אברהם (אברשה) טמיר, מנכ"ל מישרד ראש-הממשלה.

התלונן גולדשטיין שלא הגיעו לו הנויפות שנוף בו הילל בשעת דיון במליאה. "הוצאת לי שני צהובים" מחה גולדשטיין, יושבי ראש ועדת-הספורט של הכנסת. "בעוד שליאר צבן הגיע אדום (כרטיס המרחיק שחקן כדורגל

■ חבריהכנסת אליהו בן אלישר קבל בערב-האיונות על היחסים הצוננים עם מצריים וסיפר שכאשר היה הוא שגריר ישראל בקאהיר היתה דלתו של הנשיא המנוח **אנוור אל סאדאת** פתוחה לפניו. ללא כל בעיות. כל אימת שרצה, ואילו השגריר הנוכחי, **משה שיטון**, מובטל מאונס. העיר המראיין. **משה טימור**: "נו טוב, אני מקווה. שיש רישיון לדוג..." בן אלישר לא התלהב מהפיתרון: "במים העכורים של מצריים, אני לא בטוח מה הוא יעלה בחי-כתו...".

■ אינעימות קלה נגרמה בשבוע שעבר, לחבריהכנסת יאר צבן. היה זה בעת שסגן שריהאוצר עדי אמוראי חשף לראשונה מעל דוכן הכנסת את רבר קיומו של מיכתב, ששלח צבן ליושבי-ראש ועדת-הכספים אברהם שפירא, עם העתקים לראש-הממשלה, שריהאוצר ו סגנו. במיכתב התחייב צבן, כני צגי האופוזיציה, להתפטר מתפי קידו בכנסת, אם לא תעלה הי חורמה בתקציב על 300 מיליון דולר, אם האינפלציה החודשית תהיה בין אפס ל-3%, אם הגירעון במאזן-התשלומים לא יעלה על 400 מיליון דולרים ואם הגיר דול באבטלה לא יעבור את הי 8%. עם כל אלה לא יתקיימו — דרש צבן מהמכותבים להתפטר, ובכן, החזיר כמפתיע אמוראי את הכפפה לשולחה: מתי תתפטר? השאלה נותרה ללא מענה, מכיוון שצבן הפעלתו לא נכח כלל במליאת-הכנסת. בעת נאומו של סגן שריהאוצר.

■ מה מטריר את חבריהכנסת פינחס גולדשטיין בימים אלה? הקונסנוס הקיים בין חברי ועדת-הפנים של הכנסת לגבי מישר המים — אספקת מים קרים בכל מיתקן ציבורי, חברי הוועדה, התריע השבוע גולד-שטיין, כל-כך מחייבים את הנושא, וכל-כך מאוחרים ברר עותיהם, עד כי כל אחד סבור שרעהו מטפל בכך, והנושא נותר ונות.

■ בדיון שנערך אצל יושבי ראש הכנסת, שלמה הילל,

■ יחזקאל קרתי, הניצב הפרושי, סיפר שלעולם אין סוגי רים במישרה תיקרצה. עם הזמן מתגלות עוכרות חדשות. למשל: לאחרונה התגלתה גופה של אישה בבאר, זו זוהתה ככחור רה שנעלמה לפני 12 שנה. קרתי לא גילה מרוע לא פורסם העניין.

■ הפארמאפיכולוג חנן אבי רהם דיבר גם הוא על הרציחות שלא נפתרו. לדבריו יש בארץ כת שאהד מעקרונותיה המקודי שים הוא קורבואדם. הוא לא פירט אם הוא חושד באחת הי כתות הסוגרות לאלילים מהי מיורח הרחוק, או בכת הישיבות של בעלי התשובה.

■ בכאם ג'אבר, הכתב של מחלקת-החדשות של קול-ישרא אל בעברית ומגיש התוכנית הפופולארית בערבית המקבילה ל"שירים ושערים" בעברית, סי פר השבוע כי אחיו הרופא הלך לתומו בתחנה המרכזית בתלי אכיב, יחד עם חברו היהודי, החבר, רופא גם הוא, נראה שחוס'עור יותר מאשר עמיתו הערבי. לפתע עצרו אותם שוטרים, והתחילו לערוך על גופו של היהודי חיפוש: "חבר'ה, עיזבו אותו! התערב הרופא הערבי, זה בסדר. הוא משלנו..."

איך נמעט הלכה ההפתעה?

מיכל ויצחק מודעי תשמרו עליו.

● ב-17 בינואר, מדי שנה, נוספת שנה למניין שנותיו של מי שהיה שריהתיקשורת ושר-האנגיה ומועמד בלתי-נשכח לתפקיד שרי-החוץ, וכיום שריהאוצר — יצחק מודעי.

ביום השישי שעבר רחשה תכונה בלישכתו של שרי האוצר בתל-אביב, הסיבה — מסיבת-ההפתעה שתיכננו עובדי-הלישכה לציון יום-הולדתו ה-60 של הבוס. האירוע המשמח יועד לשעה 1 בצהריים. מודעי היה אמור לנחות בלישכתו, הישר מישיבה מעצבנת עם אחיו לחטיבה הליברלית, כשהוא טרוד בבעיות המיפלגה, היו אמורים העובדים להפתיע אותו ביומולדת שמח, תיכנון מושלם ומדוקדק למרטים. אלא מה? בעוד ההכנות בעיצומן, הפתיע מודעי, משהופיע לפתע-פיתאום ב-11 בלישכתו, ישיבת-החטיבה הליברלית, הסתבר לעובדים המופתעים, התבטלה. "זה מה שקורה כשסומכים על המיפלגה הליברלית..." פלט אחד המעורבים בתיכנון ואכזבה אחזה בכל.

היחיד שלא איבד את עשתונותו היה יועצו של מודעי לענייני-תיקשורת, סילוון שלום. הלה צילצל בהולות לקול-ישראל והודיע בפסקנות שמודעי לא יוכל להתראיין ב-3, כמתוכנן, אם מעוניינים ברדיו בראיון עם השר, הודיע, הוא יכול רק עכשיו!

ברדיו קנו את התכתיב, והראיון נקבע ל-12.20 בדיוק נמרץ. אלא מה? קול-ישראל בקריה שוכן בסמוך ללישכת שריהאוצר, לכן תורדך נהג השר לנהוג בזהירות מופלגת, לפי כל הכללים. כלומר: לא להתאמץ להגיע מהר, וכך במאמצים משותפים של הדובר, נהג ומנכ"ל המישרד, עימנאל שרון, חזר מודעי למישרדו בדיוק בשעה היעודה — 1 בצהריים — והופתע כהוגן. מיכל אשתו, שהזעקה לשימחה, אמרה, באותה הזדמנות, שבדרך-כלל אינה נוהגת להתערב בענייני המישרד. "טוב מאוד! קטע אותה חתן-השימחה. אבל תשמרו עליו!" המשיכה הרעיה, אחרי כל השימחה וההתרגשות — ממש אחריה — נפל מודעי למישכב, כשהוא קודח בחוס גבוה.

חניתה צנטנר באה עם בעלה אבנר למסיבת-קוק"ק תיאטרון הבימה. הקוקטייל היה חלק ממסע-התרמה שעורכת האגודה למילחמה במחלת הטרשת הנמוצה (מולטיפל סקלרוזיס). אבנר עצמו נפגע במחלה זו לפני כמה שנים. הבימה תרמה את ההצגה — והמוזמנים שילמו עד 75 שקלים חדשים לכרטיס.